Ч. 252. Четвер 21 (8) падолиста 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Трета Дума. — З Угорщини.

В дальшій части вчерашного засїданя ради державної, по промові п. Демшара, Словінця з Країни, промавляв в дискусиї над справою дорожнї п. Марков. Промову свою розпочав по російски, а скінчив по нїмецки. По нїм промовив новий мінїстер рільництва, др. Ебенгох, повитаний гучними оплесками послів християньско-суспільних. П. Мінїстер в довшій промові відповідає на замітки, пороблені в часї розправи над наглими внесенями. Що до привозу заморского мяса, вказує п. мінїстер на те, що не маємо контролї над поведенем ветеринарийних властий в тих державах, з котрих би то мясо мало бути спроваджуване, а крім того при дочисленю мита і коштів привозу мясо заморске було би дорожше від нашого. Дальше вказує бесїдник на числах, що цїни худоби в падолистї 1906 в порівнаню з цїнами в р. 1907 були о много висші і що мимо зниженя цїн худоби цїни волового мяса незвичайно підскочили. Так отже рільництво не винне дорожнї мяса. Відтак обговорював п. Мінїстер справу зниженя оплат на збіже і пашу і сказав, що й то зарядженє не принесло би успіху, якого надіють ся социялїстичні посли, бо жнива в Австриї яко цїлости були середно добрі, а цїна пшеницї з Нового Йорку або з Одеси буде лиш незначно ріжнити ся від цїни пшеницї краєвої. Обговорюючи дальше жаданє зненеся заборони довозу худоби з Росиї і Румунії, сказав п. Мінїстер, що не розуміє, як можна з одної сторони домагати ся охорони нашої худоби перед заразою, а з другої сторони жадати спроваджуваня худоби з Росиї, де зараза серед худоби нїколи не вигасає. Отворенє російскої границї було би для нашого рільництва просто катастрофою і мінїстерство рільництва нїколи на таке зарядженє не згодить ся. Рільництво — кінчив бесїдник свою промову — єсть підставою цїлої будови державної і рівночасно підставою здорового промислу. Заявляючи, що буде уважати своїм личним обовязком чести підпиранє рільництва при помочи цїлої прислугуючої власти, закінчив словами: Зелений прапор селяньства без ріжницї народности і віроісповіданя повіває з будинку мінїстерства рільництва; щоби того прапора не усунено, о то буду дбати, уважаючи то моїм найсьвятїйшим обовязком. Бесїду др. Ебенгоха приймила палата довготреваючими оплесками. Промавляли ще п. Бельоглявек, полемізуючи з социялїстами і п. Будзиновский, котрий заявив ся за внесенями социялїстів. Слїдуюче засїданє відбуде ся в пятницю і на нїм буде вести ся дальше дискусия над внесенями в справі дорожнї.

В Будапештї перед вчерашним засїданєм угорского сойму відбула ся в бюрі президента Юста конференция президиї палати, на котрій згоджено ся, що кождий проводячий нарадам сойму може примінювати реґулямін після свого найлїпшого знаня. Той погляд тим більше дасть ся приймити, що найвисша контроля що до примінюваня реґуляміну президентом прислугує палатї. В Будапештї надіють ся, що на тім скінчить ся, криза в президиї палати, хоч деякі не вірять тому і заповідають, що Юст зложить достоїнство палати і приступить до опозициї. Коли би до того прийшло, опозиция придбає в Юстї дуже велику силу політичну, котра крім того має велику симпатию в краю.

Передвчерашнє засїданє Думи почало ся о 11 год. перед полуднем. По пертрактациях що до вибору двох віцепрезидентів приступлено до голосованя. Вибрані ґр. Маєндорф (балтицкий конституцийний монархіст) 269 голоса

МЕТІЛЬ МЕТЕ.

(З італїяньского — Енріка Кастельнуово).

(Конець).

Він вже сам змінив ся а — Оленчина мати була чей иншою як сінїора Евеліна. Яка була смирна, яка чудесна! В малім єї родиннім кружку пізнав єї як просту, смирну, добру дочку, добру сестру, що стала єму вірною жінкою і доброю материю.

Ах красні, щасливі часи! Тодї був поетом, тодї писав до неї так горячі любовні листи, на які тепер не міг би був здобути ся. Длячого померла ти менї, Мариє? Мертві не знають поцїлунків, а живі тужать за ними.

Хто говорить о поцїлунках? Мягко приложив хтось губи до уст Одоарда, так що він наляканий прокинув ся зі своїх снів.

— Ах, то ти Оленко?

Так, то она. Не говорить слова, але хоче помирити ся з своїм вітцем. Притиснула личко своє до єго лиця, а він обняв єї так сильно, немов би бояв ся, що може єму хто видерти дитину.

Поволи сумерк закрадає ся до комнати а в кутї, коло печи, починають вже сьвітити очи коцура Мелянїя.

Служниця застукала в двері і питає, чи має принести сьвітло.

— Ще нї, тим часом розложи огонь.

Дерево тріщить; искри скачуть і вкінци підняла ся червона полумінь і палахкотить. В сумерку мигає червонаве сьвітло... полумінь відбиває ся о стїни... краї столів заяснїли на хвильку в огненнім блеску. Тїни видовжують ся і вкорочують ся, звужують ся і розширяють а в тій безнастанній зміні предмети немов би набирали все иншої величини і виду.

— Оленко! — відзиває ся сінїор Одоардо, схопивши ся скоро в наглім рішеню.

— Що татуньцю?

— Перепишеш ще нинї той лист до бабуні?

—Добре!

— А може би ти радше сама єї відвідала?

— Сама? Лише я сама?

Оленка жде з напруженем і непокоєм на відповідь, єї серденько живо бє.

— Нї, Оленко! Зі мною!

— З тобою? — повтаряє дївчина, немов би не вірила своїм ушам.

— Так, зі мною, з своїм татом!

— О, татунцю, татунцю мій! — скрикнула радїстно і дві малі ручки обвинули Одоардову шию, а два червоні ротики цїлують єго уста... — О, татунцю, добрий мій татунцю!... А коли від'їдемо?

— Завтра рано.

— Радше зараз!

— Ти не хотїла би навіть вечеряти?

Сінїор Одоардо вивинув ся злегка з обіймів своєї дочки...

Встав, задзвонив і велів принести сьвітло.

А відтак поглянув мимохіть ще раз у вікно.

В протилежнім домі всьо темно. Стати сінїори Евеліни не видко вже за єї вікном.

На дворі доси ще непогода. Від часу до часу піднимає ся все ще малий облачок снїгу.

Служниця запустила заслони; нїяке непокликане око не може тепер вникнути до тої сьвятинї родинної.

— Тепер з'їмо, але тут — каже сінїор Одоардо. — В сальонї можна би замерзнути.

Оленка оповіданєм о їх несподіванім від'їздї порушила і внесла заколот між цїлу службу.

Спершу гадали, що жартує. Але відтак коли вже не могло бути нї найменшого сумнїву о правдї єї слів, позволив собі один із служби на невинну замітку, що пан хиба зійшов з розуму! Серед найлютїйшої зими виїздити з ніжною дитиною — а до того в таку метіль! Коби хотїв хоч один день зждати!

Але що Оленцї тепер до балачок і розговорів служби. Она з радости ще доси не може опамятати ся: співає і танцює по комнатї і біжить що хвилї знов до татунця, аби нагородити єго ще одним і ще одним поцїлуєм. А відтак вибухи єї горячих чувств мусять зносити і коцур Мелянїо і єї лялька; ляльцї обіцює привезти цїлком нову панну з Міляна. Підчас вечері питає що хвилї, котра година і о котрій годинї рано від'їдуть.

— Боїш ся, аби ми не спізнили ся до поїзду? — питає сінїор Одоардо усьміхаючи ся.

Хоч усьміхає ся, хоч притворює ся — то однако єго нетерпеливість цїлком не менша від

ми, кн. Волконский („Союз істинино-русских людей“) 259 голосами, Маклаков (кадет) з 133 гол. і кн. Львов (мирнообновленець) з 101 гол. остали в меншости. Першим секретарем Думи вибрано Сазонова, проф. варшавского уніїверситету. Справа вибору помічників секретаря викликала горячу дебату. Родзянко і ґр. Урусов пропонували іменем октябристів, щоби ті місця розділено поміж представителів всїх партий політичних, не виключаючи і лївиці. Правиця уперла ся однако при тім, що годі допускати до президиї заступників партий, які ведуть борбу против единої і нерозділимої Росиї. По вичерпаню лїсти бесїдників порішено голосами лївиці, центра і правиції против крайної правиції голосоване над сею справою відрочити до слїдуючого засїданя, якого реченця поки-що не означено. Дума поділила ся на 11 секций задля провіреня посольских повновластий. На тім засїданю Думи вручило 246 послів президентови мемориял, який виказує конечність вислати вірнопідданчу адресу до царя за его привитане Думи і зложені ним бажаня. Дебата над тим адресом мабуть дасть можність поодиноким посольским ґрупам зазначити свое становище супротив законодатного заступництва взагалї а специяльно в справі розділу власти між Думою а царем.

Не без інтересу буде згадаги про статистичні обчисленя, які перевела в справі третої Думи „Реч“. З них виходить, що посли пересїчно старші віком від двох попередних Дум і ценз їх просьвіти висший як попередних послів. З висшою осьвітою есть тепер в Думі 48·7 проц. послів, в першій було 42·1 проц., а в другій тілько 38·6 проц. З середною осьвітою е тепер 25 проц. послів супротив 13·8 проц. з першої а 20·8 проц. з другої Думи. Лїтератів нема тепер між послами зовсїм, в 2-ій Думі було їх 10, а в першій 12. Адвокатів е тепер 22 супротив 38 в першій і 30 в другій Думі. Лїкарів (19) і професорів (9) есть тепер тілько, як в другій Думі; в першій було 14 професорів. Число земців виносило в 1-ій Думі 61, в другій упало на 16 а тепер аж на 13. Місце колишних послів з поміж селян, робітників і учителїв заняли 34 предводителї дворяньств, 9 непремінних членів ґубернских „присутствій“, 3 земскі начальники а дальше всїлякі чиновники, між якими е й одставні ґенерали. До тогож в Думі змінив ся значно контінґент духовеньства. В першій Думі було 14 сьвящеників, в другій 19 а тепер е їх 45 і 2 архиереї.

Новинки.

Львів, дня 20-го падолиста 1907.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав радникови Двору і президентови окружного суду в Перемишли Франц. Сплавскому з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку і президентови краевого суду в Чернівцях Каєт. Клярови кавалерский хрест ордера Леопольда.

— **Є. Е. ВПреосьв. Митрополит** ґр. Андрій Шептицкий виїхав на довший час зі Львова на провінцию.

— **Промоция** „sub auspiciis Imperatoris“. В черновецкім уніїверситетї відбула ся в суботу дня 16 с. м. промоция sub auspiciis Imperatoris на доктора фільософії п. Аґенора Артимовича, професора фільольоґії в II черновецкій ґімназиї. Була се перша того рода промоция Русина в тім же уніїверситетї.

— **З перемиской епархії.** Реченець рукополаганя в пресвитери назначений на 3 грудня е р. Просьби має ся внести по 28 с. м. — Канон. інституцию на парохію Кунин дїстав о. Петро Дуркот. — О. Віктор Сиротиньский увільнений від конкурсового іспиту. — Правительство продовжило на оден рік дотацию для прив. сотрудників в Тарнавцї, Стебнику, Далевій, Зиндрановій, Чертежи і Старяві.

— **Україньска мова** по народних школах на Україні. Київскій „Радї“ телеґрафують з Петербурга, що учебний комітет при „Сьвятїйшім Синодї“ ухвалив завести по церковно-парохіяльних школах, які остають під его управою, україньский буквар і аритметику з викладовою україньскою мовою.

— **Дрібні вісти.** В рускім Тов. педаґоґічнім на засїданю дня 16 с. м. заіменовано урядником канцеляриї п. Льва Лотоцкого, вислуженого учителя народного. — В Бібрцї відбуло ся минулого четверга посьвячене нового мурованого дому читальнї „Просьвіти“. Посьвяченя довершив місцевий завідатель о. Гвоздецкий. — Служба в росийскім войску має бути знижена з 5 на 3 роки.— Полїция львівска арештувала якусь Лею Баркову за крадїж піря вартости звиш 300 К на шкоду торговельниці гусьми Леї Айнґросової. — В однїй із комнат готелю „Ґранд“ знайдено полярес з квотою 19 К 48 с. і росийску книжочку, а на площи Краківскій диямант до різаня скла. — П. Юл. Райс згубив книжочку каси ощадности на 400 К.— В домі ч. 10 при ул. Замойского добули ся злодїї до помешканя Яромира Зеленого, урядника банку кредитового і вкрали кілька цїлих одягів загальної вартости 300 К. — П. Петрови Рубаєви вкрадено лїску оковану сріблом вартости 10 К. — За крадїж меду з пивниці службодавців арештовано служницю Анну Тучак родом з Городенки.

— **З причини вибухів ґазів і пожеж,** які в послїдних часах бували в Бориславі, Трускавци і Тустановицях, видав ревіровий уряд гірничий в Дрогобичи по порозуміню з властителями копалень і управителями руху в лїґї заряджене, які мають не допустити до того рода нещасть. Зі взгляду, що експльозиї і пожежі повторили ся, староство гірниче в Кракові одержало завізване до виделеґованя комісиї фахової, котра розслїдила би зарядженя ревірового уряду гірничого і поробила відповідні внесеня що до евентуального доповненя або зміни заряджень уряду ревірового. Внесеня тої комісиї будуть для властий гірничих основою до дальших заряджень. Управу комісиї, до котрої крім ревірового уряду гірничого в Дрогобичи, покликані будуть визначні представителї вертільної технїки, обійме старший радник гірничий п. Гольобек.

— **Катастрофа підчас торжества.** З Ню-Йорка доносять: Підчас народного торжества, яке відбуло ся оногди в місцевости Кембрідж, а в котрім брав участь також президент републики, Рузвельт, завалила ся трибуна переповнена людьми. Покалїчило ся тяжко 50 осіб, переважно в наслїдок придушеня. Настав був великий переполох і лиш з трудом удало ся завести спокій і зробити порядок. Раненях відставлено до шпиталю.

— **Репертоар руского народного театру** в Станиславові. (Саля „Тов. ім. Монюшка“. Початок о годині пів до 7 вечером).

В четвер дня 21 падолиста с. м. „Анонїми“ знаменита штука в 3 дїях Девалїера.

— **Траґічний конець непрошеного гостя.** На весїлє в домі муляря Заячківского при ул. 29. Падолиста у Львові прийшов в недїлю вечером 22-лїтний електро-технїчний робітник Ромуальд Мальоко, хоч не був прошений та находив ся в пянім станї. Весїльні гостї викинули его на улицю, а в додатку тяжко его побили. Розлючений Мальоко робив на улици авантури, зачіпаючи прохожих а відтак пішов

нетерпеливости его дочки. Чує потребу бути далеко, далеко звідси — і то як найскорше!

На всякий случай велить приладити тілько річий, немов би вибирав ся на два місяції з дому.

Оленка вскорі положила ся.

Але в дожиданю рана не може ока замкнути.

І сініор Одоардо вже не спав, коли слуга прийшов его о шестій годинї рано пробудити.

— Яка погода?

— Погана, ласкавий пане!.. Майже так само як вчера. Чи справді мусите конечно від'їздити, я би гадав...

— Нї, Анджельо, мушу, так мушу конче виїхати — — Вся твоя бесїда нї на що не придалась би.

— — — — — — — — — — —

На стациї було лиш дуже мало подорожних. Всї одїті в теплі зимові плащі або в кожухи. Їх лиця заспані і невдоволені. Нарікають на непогоду і остру зиму.

Лиш одиноке лице яснїе радостию і здаеть ся навіть не чує морозу — — То урадуване лице Оленки.

Задзвонено!

Машина засвистала — поїзд рушив.

З очий дитини сьвітить невисказана радість.

— Ти щаслива, Оленко?

— Ах — і як!

Перед десятьма лїтами, але за ясного дня, хоч також зимовою порою, вибрав ся був сініор Одоардо в свою пошлюбну подорож. Напротив него сидїла молода его жінка, що була подібна до Оленки... так подібна, як лиш може бути подібною мати до дитини. І еї питав тодї сініор Одоардо, майже в хвили, коли поїзд рушив:

— Ти щаслива, Марие?

А відповідь еї звучала також так:

— Ах — і як!

Блискавицею летить поїзд наперед.

— Пращай, сініора Евелїно, пращай — на віки!

— — — — — — — — — — —

Чи сініора Евелїна померла з розпуки?

О, нї!

Сініора Евелїна, як ми вже оповідали, практична женщина. Має знамениту вдачу і — знаменито положене мешкане.

Знаменита вдача не позваляе їй брати річи надто поважно; знаменито положене мешкане позваляе їй на забаву.

Всї вікна того мешканя не ведуть до улиції, де мешкає Одоардо. Одно вікно на примір веде до самого огородця. А огородець той належить до дому поважного і статочного старого кавалера, котрий там в погідних днях любить закурити собі люльку.

Сініора Евелїна помітила, що той пан е цїлком приемним, хорошим мужчиною, а приемний, хороший мужчина, котрий має в товарискім житю становище добре платного урядника, помітив раз також, що сініора Евелїна має прехороші очи.

І внаслїдок того стало ся, що старий кавалер споглядав нераз уперто у вікно в горі, а сініора Евелїна на долину.

Але сініора Евелїна скоро пізнала, що теперішна пора не надає ся зовсїм до розмов під отвертим небом і тому попросила сусїда, аби еї відвідав.

Він надумує ся. Сініора Евелїна повтаряе свої запросини. Немов би міг хто відмовити що хорошій женщинї?

А остаточно — чи можуть мати прості відвідини з чемности які злі наслїдки?

Противно, кождий міг би собі лиш пожелати щастя, що приймив запрошене, а наш кавалер тим більше, що сініора Евелїна позволила ему, аби на другий раз приніс з собою свою люльку. Она незвичайно любить запах тютюну!

Так, так, сініора Евелїна знаменита дама, женщина, що вартає найлїпшого мужа, котрий не присяг собі лишити ся до смерти свобідним.

І склало ся дальше так, що коли сініор Одоардо три місяції пізнїйше вернув з своеї подорожи з Оленкою, застав в своїм мешканю письмо, в котрім повідомлювано его про близьке вінчане сініори Евелїни Кіоччі, вдови Рамбальдї, з паном Архімедом Фаджінольо.

— Фаджінольо! [1]) — скрикнула Оленка, сьміючи ся. — Фаджінольо!

То назвище незвичайно еї бавило.

Але — коли розважити всьо добре, здаеть ся менї, що причиною еї веселости не був так будучий муж сініори Евелїни, як їх певне вже вінчане.

---

[1]) Фаджінольо тілько що дурний, обмежений чоловік.

на сусідні поля, як казав, спати в недалекій шопі. Тут опали его собаки. Втікаючи перед ними Малько, здаєсь, упав до саджавки, викопаної коло цегольні. Пяний і знесилений упливом крови наслідком одержаних ран, не міг видобути ся з баюри. Рано найдено его нежи вого, як лежав в замерзлій воді. Поліция розвела в тій справі слідство і арештувала коваля Станкевича та шлюсаря Облонка, що покалічили страшно Малька на весілю.

— **Контрабанда в божници.** Із Станиславова доносять: Внаслідок приватного доносу відбула ся перед кількома днями ревізия в тутешній божници при ул. Зедельмаєра і знайдено там дійство значно скількість перепачкованого з Росиї тютюну і табаки та сахарини. Заряд божниції заявиу, що не знає, в який спосіб дістала ся там контрабанда; слугу божниці, которого мали арештувати, полишено на вільній стопі, позаяк заряд зложив за него кавцию. В кілька днів пізнійше зроблено знов ревізию в тій самій божници і знайдено знов перепачкований тютюн, табаку і сахарину в замкнених на ключ шуфлядах, в котрих переховують ся книжки до моленя, прибори релігійні і т. п. поодиноких членів тої божниці. Позаяк ключі тих шуфляд знаходять ся в руках властителів, длятого єсть річию виключеною, щоби слуга міг допустити ся надужитя. Додати потреба, що в тутешних сторонах продавано вже від довшого часу по селах сахарину і перепачковувано росийску табаку.

— **Нова комісия іспитова на Буковині.** Міністерство віроісповідань і просьвіти установило нову комісию іспитову для учителів шкіл середних і виділових з руским язиком викладовим на час трох літ, від шкільного року 1907/8 до кінця шкільного року 1909/10. Членами тої комісиї іменовані: краєв. інспектор шкільний Омелян Попович (директор), радник шкільний Лев Галицкий (заступник директора), професор учительскої семінариї Василь Івасюк, проф. гр. прав. школи реальної Євтей Пігуляк, професори гімназ. Антін Клим і Никол. Ісопенко, директор школи народної Никол. Спенул, окружний інспектор шкільний Александер Купчанко, учителі школи вправ при учительскій семінариї Никол. Гарас і Казим. Петращук.

— **Еміґрация до Нікараґви.** Після інформациї міністерства справ внутрішних має небавком розпочати ся на великі розміри вербованє поселенців для Нікараґви в Середній Америці. Полоса землі, на котрій мають осідати еміґранти, не єсть знана; не звістно також нічого о свойствах єї ані о услівях, серед яких будуть землю віддавати зайшлим людем. — Нікараґва лежить в горячій полосі; в значній части того краю панує просто убийче підсонє для Европейців. Поки що перебуває там лиш дуже маленько австрийских підданих а в виду значної віддалі і браку комунікаций покликуванє на случай потреби інтервенциї консуляту стрічає значні трудности. В виду того треба відраджувати як найусильнійше еміґрациї до Нікараґви.

— **Неаби який пустинник.** В окрузі Верхотурє пермскої ґуберниї в Росиї настало було недавно тому велике заворушенє, котрого причиною став ся був цілий ряд злочинів, яких допускав ся в тамошних сторонах пустинник і „ясновида", іменем Федот. Той Федот був первістно братчиком в якімсь монастири а відтак жив серед густого праліса яких 13 верст від міста Верхотурє. Небавком розійшла ся в цілій охрестности, особливо між жіноцтвом, єго слава як „Божочоловіка", а якась богата купчиха побудувала єму на єго просьбу в лісі пустинню, де він осів перед яких десяти роками. Небавком почали сходити ся до него побожні люди з цілої ґуберниї, бо він казав, що єму з'явила ся Матір Божа і що він „ясновида". Перед пяти роками побудував він — як доносить „Petersburger Ztg." — коло своєї домівки лазню, де мусїли всї купати ся, котрі приходили до него по раду, щоби могли станути перед ним, як казав „в чистоті духа й тіла". Відтак сповідав в своїй кели, але перед тим мусїли ті, що хотіли сповідати ся — іменно же жінки і дівчата, — класти ся в домовину, щоби тим способом ніби то позбувати ся всякої земскої суєти. Нараз зачали пропадати жінки і дівчата, а що они звичайно приходили здалека, то трудно було вислідити, де они подівали ся. Аж недавно тому пропала жінка якогось вояка, а той знаючи, куди она пішла, пішов за нею та несподівано зайшов до лазні пустинника. Тут побачив він кілька домовин а в одній з них знайшов тіло своєї жінки. Вояк дав зараз знати до властий і на місце з'їхала судова комісия, котра перевела зараз строге слідство і знайшла в пивници над келею постинника ще кілька домовин з погнитими вже трупами женщин. Пустинника убийника арештовано і відставлено до криміналу, де єму поки що визначили нову келю.

† **Померли:** О. Тома Мелешкевич, парох в Вікні коло Грималова, наділений крилошаньски відзнаками, упокоїв ся дня 16 с. м. в 54 році житя, а в 30 р. сьвященьства. — У Львові померли: Текля з Балтаровичів Касараба, вдовиця по комісари маґістрату в 68 р. житя; — Василь Татарчук, кухар в 50 р. житя. — В Максимівці Іван Бржезіньский, начальник стациї зелізничої в 39-ім р. житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові дня** 19 падолиста: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 12·30 до 12·50; жито 11·20 до 11·40; овес 6·90 до 7·10; ячмінь пашний 7·40 до 7·60; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 9·50 до 10·50; вика 6·50 до 6·70; бобик 6·70 до 6·90; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 70·— до 80·—; тимотка 30·— до 36·—.

Телеґрами.

Відень 20 падолиста. Є. Вел. Цісар приймив вчера президента міністрів бар. Бека на окремій авдиєнциї, котра тревала три чверти години.

Відень 20 падолиста. Німецко-народний союз ухвалив резолюцию против змаганя клерикалізованя університетів, які проявили ся на послідніи з'їзді католицкім.

Відень 20 падолиста. Прибув тут нині новоіменований амбасадор німецкий, фон Чірский.

Будапешт 20 падолиста. Президент хорватского сойму Медакович зложив нині візиту президентови угорскої палати послів Юстови. Як зачувати, президент Юст відмовив своєї інтервенциї в справі залагодженя хорватского конфлікту.

Будапешт 20 падолиста. На нинїшнім засіданю угорскої палати послів під проводом віцепрезидента Раковского раджено дальше над автономічною тарифою митовою. Хорвати ведуть і дальше обструкцию. Предсідатель відобрав голос богато бесідникам. Віцепрезидент Раковский на заміт, що за остро приміняє реґулямін, заявив, що Хорвати держать ся тої тактики, що кождий бесідник говорить то само, що єго попередник. (Голоси обуреня на лавах партиї независимости).

Берлин 20 падолиста. Буджет державний на 1908 р. виказує в доходах і видатках суму 2.750 міліонів марок, о 153 міліонів більше, як минувшого року. В мотивованю сказано, що правительство застерігає собі отворенє нових жерел доходів для держави. В законі буджетовім канцлер жадає уповажненя для покритя одноразових надзвичайних видатків у висоті 260 міліонів марок в дорозі операций кредитових, як також в цїли часткового скріпленя в міру потреби надзвичайних средств обороту, до видаваня асиґнат касових, однак найвисше до суми 350 міліонів марок.

Київ 20 падолиста. (П. А.). Позаяк студенти з причини заказу відбутя публичних зборів устроїли обструкцию, сенат зарядив замкненє університету до дня 25 с. м.

Клядно 20 падолиста. Вчера відбули ся демонстрациї з причини дороженї. Перед домом робітничим зібрало ся около 1200 осіб, котрі відтак хотіли піти на ринок, щоби там устроїти демонстрацию. Жандармерия розігнала товпу. О 10 год. в ночи був вже спокій.

Петербург 20 падолиста. Петерб. Аґентия телеґрафічна доносить, що американьский секретар державний для війни, Тафт, поїхав з Владивостока до Іркутска.

Петербург 20 падолиста. В кругах посольских обговорюють справу, чи не було би на часї скликати загальний конґрес славяньский. „Нов. Время" предкладає, щоби з нагоди роковин заключеня мира в Сан Стефано запросити депутациї войскові держав балканьских до Петербурга.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).